

Sygn. akt II AKzW 417/06

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2006 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SA Mirosław Ziąja

Protokolant Aleksandra Strużyna

przy udziale **Prokuratora Prok. Apel. Małgorzaty Siemińskiej**

po rozpoznaniu w sprawie **G. C.**

skazanego za przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach
z dnia 21 marca 2006 r., sygn. akt VII Wz. 255/06

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia z odbycia
reszty kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437§1 k.p.k. w zw. z art. 1§2 k.k.w.

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Gliwicach odmówił skazanemu G. C. udzielenia warunkowego zwolnienia

z odbycia reszty sumy kar pozbawienia wolności, której koniec przypada na dzień 16 listopada 2010 r.

Postanowienie to zaskarżył skazany i zarzucając:

„ błąd w ustaleniu stanu faktycznego rozpatrywanego wniosku poprzez rozpatrywanie wniosku skazanego na podstawie art. 78§2 k.k., co miało istotny wpływ na odmowę warunkowego zwolnienia i niedoinformowanie stron sprzeciwu o merytorycznym stanie prawnym rozpatrywanego wniosku

wniósł o :

- zmianę postanowienia sądu I instancji na korzyść skazanego poprzez udzielenie mu warunkowego zwolnienia w oparciu o art. 79§2 k.k., albowiem zwolnienie skazanego może nastąpić tylko i wyłącznie na podstawie art. 79§2 k.k.
- ewentualnie w oparciu o instrumenty prawne sądu II instancji o wystąpienie do Sądu Najwyższego w Warszawie o podjęcie uchwały interpretacji art. 79§2 k.k. w oparciu o art. 37 k.k. oraz art. 38§1 i 2 k.k.,

- ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, tj. Sądowi Okręgowemu Wydział VII Penitencjarny w Gliwicach pod kątem merytorycznym wniosku skazanego w oparciu o art. 79§2 k.k.”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, a jego wywody świadczą o pełnym niezrozumieniu przez jego autora poszczególnych norm prawnych, które winny być interpretowane systemowo, a nie – jak ujmuje to skarżący – w pełnym oderwaniu od siebie.

W pierwszej kolejności zwrócić uwagę należy na to, że skazany spełniał formalne warunki do ubiegania się o warunkowe zwolnienie, tak w oparciu o przepis art. 78§1 kk, jak i art. 79§2 kk. Z praktycznego więc punktu widzenia, w tym układzie procesowym, nie ma znaczenia, który z w/w przepisów stanowił dla sądu penitencjarnego podstawę orzekania, bowiem żaden z tych przepisów nie wyłączał dodatkowo spełnienia przesłanek z art. 77§1 kk, aby możliwe stało się skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego zwolnienia.

W tej mierze natomiast nie budzą wątpliwości ustalenia faktyczno – prawne sądu I instancji, że skazany nie stwarza uzasadnionego przekonania, iż na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, a tylko wówczas spełniłby fundamentalny warunek do skorzystania z dobrodziejstwa, o które się ubiega.

Skazany jest osobą wielokrotnie karaną, posiada przeciętną opinię środowiskową, jest mało krytyczny w odniesieniu do dotychczasowego trybu życia, naruszał zaufanie jakim go obdarzono nie tylko w czasie izolacji, ale również po wcześniejszym warunkowym zwolnieniu. To wszystko – wobec odległego końca kary – trafnie zostało uznane przez Sąd Okręgowy jako świadczące o ujemnej prognozie kryminologiczno – społecznej o skazanym.

Zupełnie natomiast pozbawione logiki są wywody skarżącego o naruszeniu przez sąd przepisów art. 37 kk i 38§1 i §2 kk, bowiem pojęcie pojęcia trwania kary pozbawienia wolności najdłużej 15 lat, o którym mowa w pierwszym z przepisów, w żadnym wypadku nie można utożsamiać z odbyciem tej kary, w szczególności, gdy jej wymiar jednostkowy, lub suma orzeczonych kar przekracza lat 15.

Nie ma zatem żadnych podstaw do wystąpienia w sprawie z zapytaniem prawnym do Sądu Najwyższego, dotyczącym wykładni art. 37 kk i art. 38§1 i §2 kk.

Reasumując, skoro zażalenie nie zawierało wystarczających argumentów do podważenia słusznie zaskarżonego postanowienia, należało orzec jak wyżej.